

THIỆU NỮ Ý THA THỨ

Người dân vùng Abruzzo (Trung Ý) còn nhớ như in thảm họa xảy ra tại miền núi Maiella. Maiella vốn nổi tiếng là địa điểm dạo chơi đầy thơ mộng. Giờ đây, địa danh Maiella gắn liền với tên tuổi của 3 liệt nữ gồm 2 chị em Diana và Silvia Olivetti cùng với cô bạn Tamara Gobbo. Trong 3 thiếu nữ chỉ duy nhất Silvia Olivetti sống sót. Câu chuyện xảy ra như sau.

Ngày thứ tư 20-8-1997, khi cả 3 cô gái đang xuống đồi Monte Morrone thì gặp thanh niên chặn cừu người Macédoni, tức một người di dân sống trong vùng. Thanh niên tiến về phía 3 thiếu nữ. Cuộc dạo chơi của 3 cô gái, trong phút chốc, bỗng biến thành thảm họa. Chàng thanh niên hùng hổ xông vào các cô gái, tìm cách hãm hiếp các cô. Gặp sức kháng cự, chàng bắn trọng thương cô Silvia Olivetti rồi hành hung cho đến chết hai cô Diana Olivetti và cô

Tamara Gobbo, ngay trước mắt Silvia.

Silvia với nỗi niềm tuyệt vọng dâng trào, mặc dầu bị thương nặng vẫn đủ sức trốn ẩn vào bụi rậm. Sau đó, cô lê lết xuống đến làng để báo động. Dân làng túm được tên sát nhân và tìm thấy thi hài hai thiếu nữ. Silvia Olivetti là người duy nhất thoát cuộc sát hại. Tuy còn sống, nhưng Silvia bị chấn thương tinh thần rất mạnh. Toàn thể thảm họa như ghi khắc vào tâm trí cô thiếu nữ, từng nét, từng điểm, không thể nào xóa nhòa được.

Trong những ngày nằm điều trị nơi nhà thương Sulmona, cô Silvia được sự săn sóc thiêng liêng của Cha Orante D'Agostino, Linh Mục dòng Cappuccino, bề trên tu viện San Francesco di Paola. Lúc ấy, Cha Orante thay thế Linh Mục Tuyên Úy nhà thương đi vắng. Mỗi ngày, Cha Orante mang Mình Thánh Chúa đến cho Silvia, dừng lại cầu nguyện chung với cô. Cha giúp cô tìm lại niềm an bình nội tâm cũng như lòng tin tưởng nơi con người, sau một kinh nghiệm quá đắng cay, phũ phàng!

Từ những cuộc gặp gỡ ấy, nảy sinh mối tình thân hữu giữa Cha Orante và cô thiếu nữ. Nhờ thế, Silvia từ từ lấy lại quân bình tâm linh. Cha Orante bắt đầu đề cập đến vấn đề chính yếu của tín hữu Công Giáo: tha thứ.

Silvia chấp nhận tha thứ. Cô thật lòng tha thứ cho người đã làm "vấy máu" tuổi xuân hồn nhiên của mình và gieo chết chóc tang thương cho hai gia đình Olivetti cùng Gobbo. Silvia tha thứ với trọn Đức Tin Công Giáo và đức bác ái Kitô. Trước khi rời Bệnh Viện trở về gia đình sống tại Padovano, Silvia Olivetti để lại chứng thư tha thứ:

Chắc chắn con không bao giờ ngờ rằng mình tìm được nhiều bạn bè, nhiều tình thương và nhiều liên đới đến như thế. Con vẫn như còn ngỡ ngàng khi trông thấy nhiều người - trước đây không hề quen biết - giờ lại cảm mến con và thương khóc Diana cùng Tamara. Lúc này đây con ước muốn mãnh liệt ra đi tìm kiếm Đức Tin chân thật và trưởng thành.

Con muốn nói với các bạn trẻ, trạc tuổi con rằng: hãy sống nghiêm chỉnh cuộc đời chứ đừng bỏ rơi nó. Cũng đừng buông xuôi hay trốn chạy. Hãy cẩn trọng đối với thế giới: một thế giới đánh mất các giá trị và tình cảm con người. Con xin nói cùng các bậc phụ huynh rằng: Xin quý vị hãy gần gũi con cái và dạy cho con cái biết yêu chuộng giá trị của sự sống, của gia đình và biết kính trọng người khác. Lạy CHA chúng con ở trên Trời .. Xin CHA tha nợ chúng con như chúng con cũng tha kẻ có nợ chúng con. Đây là lời kinh cao cả, quá cao cả, lớn lao. Con đã đi đến chỗ tha thứ, nhưng sự việc quá sâu thẳm, nhức buốt con tim. Cho dầu đã tha thứ, nhưng vẫn còn lại thực tế phũ phàng phải chấp nhận. Và chung sống với thực tại đau thương ấy, không phải chuyện dễ dàng. Vì thế, con muốn lớn lên trong Đức Tin và trong lời cầu nguyện. Trái tim con rộng mở cho THIÊN CHÚA, bởi vì, con muốn bước theo gương của Diana và Tamara, cả hai đã dạy con bài học Đức Tin, cho đến giây phút cuối đời.

Con không thù ghét ai hết. Con không có khả năng oán hận. Tuy nhiên, con cảm thấy trong con dâng lên niềm giận dữ và đau buốt trước một thực tại thật đẹp, bỗng chốc bị đổ vỡ tan tành, giống y như một bình thủy tinh quý giá, bị bể vụn mà không có lý do. Có lẽ con không lột hết được ý nghĩ, nhưng ít ra nó diễn tả được phần nào niềm đau đớn chất chứa trong lòng con.

Trên đỉnh đồi con trông thấy bóng hình Thánh Giá, nhưng dưới chân đồi con trông thấy xuất hiện các tia sáng mặt trời. Điều này có nghĩa là: không gì vô ích cũng chẳng có gì vô nghĩa.

Ký tên Silvia Olivetti.

("Frate Indovino", 1999, Pagina dei Giovani).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

